

Láthatatlanul

Hú, ha egy napra láthatatlan lehetnék! Én imádnám az egészet!



Egy egészen biztos: iskolába nem mennék. Csak otthon tölteném az időmet. Mondjuk, szívesen tartanék egy házibulit, amíg a szüleim dolgoznak, a bátyám pedig a gimnáziumban van. Igaz, ehhez az kellene, hogy a barátaim is láthatatlanok legyenek – az iskola miatt elsősorban.

Amikor a családtagjaim hazaérnének, kicsit idegesíteném őket. Nem, nem gonoszságból, inkább azért, mert kíváncsi lennék, mit csinálnának. Nyitogatnám az ajtókat, ablakokat, különböző tárgyakat, dolgokat borítanék fel, a bátyám holmijait elraknám, hadd keresse őket! Lenne ijedség, meglepődés, az biztos.

Közben én ennék is valamit, szépen nyugodtan.

Amikor pedig elfáradtam, elmennék a szobámba lefeküdni.

Csak remélem, hogy amire felkelek, nem lennének nagyon mérgesek a játékért.

Dancsák Sára Lili 5.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola